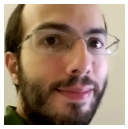
Força inversa

Per JoanM el dj., 29/10/2020 - 21:00

Milions de persones es lamenten per no tenir més força. Força pública per reclamar els drets que els pertoca. Voldrien força física o d'armes per enderrocar règims polítics. Anhelen força econòmica per créixer més. Busquen força intel·lectual, i competeixen per reconeixements que els digui que són grans genis. La força dels crits, dels punys, de l'èxit rotund d'una majoria absoluta... Són **forces de pressió**, que constrenyen l'altre fins a vèncer-lo deixant-lo enrere. Forces excloents.

Hi ha, però, altres forces. La força de la debilitat. Soc prou "dèbil" com per empatitzar amb els qui també ho són i incloure'ls en la meva jornada? Soc conscient de les meves fragilitats, per convertir-les en **força d'atracció**, potser des de l'humor, on la gent pugui estar bé al meu costat? Quan sóc feble és quan sóc realment fort (2Co 12,10), però no ens ho creiem. Són altres forces, les que salven, atreuen, posen en comunió, en xarxa, empatitzen, cooperen. Són les forces de Jesús, que proposava escollir l'últim lloc a les festes: que la teva manera de ser atregui les entranyes del qui et convida, per incloure't des de l'amor.

Amor, aquesta força que és **gens pressió i tot atracció**, i que és més forta que qualsevol altra potència a l'Univers. Déu nostre, omple'ns d'aquesta dèbil força per canviar les regles del nostre món.